

Men da det ærede Medlem skulde svare mig, fremstillede han mig som fuldstændig blank med Hensyn til Evne til Toldbehandling, og da han omtalte, hvorledes det var gaaet til i Udvalget, maatte man deraf faa den Opfattelse, at det ærede Medlem havde staaet som det venlige og imødekommende Medlem, der altid var parat til at optage en Diskussion om det enkelte Erhverv og give den fornødne Tid dertil osv. Men allerede de 8 Minutter, der af det ærede Medlem for Saksføring (Rørdam) ere nævnede som Gennemsnits-tid for Behandlingen af den enkelte Position, og i hvilke, nota-bene, hver Position skal være gennemgaaet 3 Gange, vise jo, at denne Imødekommen havde været ganske umulig, selv om Villien dertil havde været der hos det ærede Medlem. Men Villien dertil var der heller ikke. Naar man faar leveret ind ad Døren Kl. 8 $\frac{1}{2}$ om Morgenen Betænkninger, som man skal stemme over her i Rigsdagsbygningen Kl. 10 samme Morgen, tillader jeg mig at spørge, om noget Menneske, han være saa vel inde i en Toldlovs Behandling, han være vil, kan mene, at det er muligt, og at man saa bagefter kan komme og sige: Ja, du kunde jo have sagt noget den Gang, taget Sagen op den Gang og udtalt dig der. Nej, det kunde jeg slet ikke have gjort.

Jeg har for øvrigt forsøgt netop paa nogle af de Omraader, det ærede Medlem for Æbeltoft fremdrog i Dag, at gøre Indvendinger, nemlig med Hensyn til Fajance, og ogsaa med Hensyn til Kabel og Traad. Men hele den overfladiske Maade, hvorpaa mine Indvendinger bleve tilbageviste, bevirkede, at naar man havde protesteret nogle faa Gange forgæves, gjorde man, som jeg har gjort to—tre Gange, nemlig, udtalt Ønsket om at træde ud af Udvalget, ikke fordi man paa nogen Maade var personlig ubehagelig imod mig, paa ingen Maade, men fordi hele den Metode, man benyttede, gjorde det umuligt at faa noget forsvarligt ud af Udvalgets Arbejde.

Men ikke alene dette laa i Vejen, men ogsaa det, at lige saa god Besked, det ærede Medlem vidste paa det rent toldtekniske Omraade, naar det gjaldt Rubrikker, Tal, Positioner, Numre og alt dette, lige saa daarlig Besked vidste det ærede Medlem, i hvert Fald naar jeg henvendte mig til ham, om de praktiske Ting, som netop ere afgørende over for de Positioner, vi her tale om, og som man maa søge ude i Forretningslivet. Jeg tillader mig saaledes at minde om, at jeg under Farve-

varer gjorde nogle Indvendinger med Hensyn til Forveksling af Farver og Bogtrykerværte, der gaa ind paa en billigere Position, idet en Forveksling af disse to Ting gør, at de dyrere Varer kunne gaa ind under den billigere Position. Men saa fik jeg det Svar af det ærede Medlem, at Bogtrykkerne have deres egen Sværtfabrik, og at det er den eneste, der er. Men saaledes er det ikke. Saaledes har det en Gang været. Jeg har senere forhørt mig hos Bogtrykkerne derom, og det er ikke saaledes mere. Det er saaledes, at Bogtrykkerne ikke have deres egen Sværtfabrik mere, men at den Fabrikation af Bogtrykerværte, som findes her i Landet, er fordelt paa private Hænder.

Saaledes er det ogsaa gaaet i andre Tilfælde. Men det undrer mig for Resten ikke. Her har det ærede Medlem staaet og har med hele den store Overlegenhed, han mener at sidde inde med paa dette Omraade, og med den store Autoritet, med hvilken hans Tale lyder for Meningsfællerne, banket mig om Ørene med denne ABC, om hvilken jeg slet ikke vidste noget, den Gang jeg traadte ind i Udvalget, den Bog, som skulde være ABC for Behandlingen ogsaa af Beskyttelsessatserne i et Toldlovsforslag. Jeg takker for denne ABC. Det døde, dumme Bogstav i en Toldtarif, i Modsætning til det levende Liv, som man ikke kan løbe igennem i 8 Minutter pr. Position, men som man maa arbejde Dage, Uger og Maaneder med for virkelig at kunne sige: Denne Sats er sat saaledes, som den skal være!

Jeg kommer her til at tænke paa, hvad den højtærede Minister sagde i Gaar om et Land, i hvilket man fik en Toldændring behandlet paa en enkelt Dag. Den højtærede Minister kan sikkert ikke have tænkt paa andre Lande end paa England, og der er det ganske rigtigt, men ogsaa ganske naturligt og forstaaeligt. Den engelske Toldtarif er ikke andet end en Finanstoldtarif. Der vide de, at naar de røre ved en Sats blot med en Brøkdal af en Penny, faar Statskassen saa og saa meget mere eller saa og saa meget mindre ind. Man behøver virkelig ikke en hel Dag til at gøre det. Overvejelseerne med Hensyn til, hvad der skal opnaaes, ere gjorte for længe siden, og selve Akten er akkurat det samme, som man kunde gøre i et Bogholderi. Det er kun det rent formelle at faa det vedtaget af Kamrene, som tager Tid. Jeg formoder, det er det, den højtærede Finansminister har tænkt paa. Den højtærede Minister nævnte nemlig